

◆ 10 აგვისტოს ქალაქის თვითმართვლობის დარბაზში მოხდა სასოფლის მეურნეობის განხორციელების, კომისიის კრება. რომელშიც ქუთაისის ვაკეების ვაგონები ამ რიგით გაუნაწილა: პურის ფუჭილისათვის 9 ვაგონი, თივისათვის 9 ვაგონი, მზესათვის 4 ვაგონი და 5 ვაგონიც სხვადასხვა სასოფლისათვის.

◆ სანტარულმა გეგმა ვ. წერეთელმა და ქალაქის სანტარმა ვ. ბეკნაშვილმა უსუფთაობისათვის ოქმები შეუქმნა ბალახის ქუჩაზე: ივანე სულავას, ფორალისის შემხვევი ყობა მაშაშვილი, მოსა ბაბალიაშვილი, მიხ. რიყინაშვილი, გელათის ქუჩაზე: შაბათა რიყინაშვილი, სიმონ რიყინაშვილი, მიხ. თავდიდისვილი, იოსებ თამბიაშვილი და სხვას.

◆ რადგანაც მამათ ქუთაისიდან იწყებენ ოთხი მარხის ახალგაზრდებს, ლეხურ-ს. შოპროს, რაჭისა და თვით ქუთაისში დიდძალი ხალხი ჩამოსული, მთავრობამ სასტუმროების პატრონებს ღვინის გაყიდვა აუკრძალა, რომ ახალმა ჯარისკაცებმა უწყსობა არ ჩაიღონ.

◆ სეფე ნიკოლოზის ძეს გვანცაძეს დაეკარგა პასპორტი, მიცემული ხონის მამასახლისისაგან № 745. მხოვენის სთხოვს წარმოადგინოს „სამშობლო“ რედაქციაში.

რიგებს, რომელსაც სახელით ეწოდება „სინათლე“. საზოგადოებაში ჩივირები წერებთ ყველა იქ დამსწრნი და შემდეგ შეუდგენ არჩენებს გამგეობის და სარეგულირებად კანდიდატურით. არჩენები მოხდა ფარული კენჭის ყრით. ანაბრა, სძირკველი ჩაეყარა ახალ ქართულ საზოგადოება „სინათლე“— ჩვენს ქუთაისშიც. საზოგადოების წევრობისათვის დაწესდა წლიური ხუთი მანეთი. კრებაზე წარმოიტქვა აზრი საწვერო გადასახადის შემცირებაზე სამი მანეთით, მაგრამ ისევ 5 მან. დაჩა ჯერ-ჯერობით. ასეთი საზოგადოება (განათლება) თბილისშიაც დაარდა, სადა უკვე წარმოება მუშაობა. ამ საზოგადოებამ პირველ მიზნათ დაისახა, როგორც ვიცით, საქალბო სამაწველბლო სემინარიის დაარება. ჩვენმა საზოგადოებამ „სინათლე“ პირველ მიზნათ დაისახა ქალთა საზოგადოებას დაარსება, სადაც გადის სავითო განათლების საგნებისა, შეესწავლიან სასოფლო-სამეურნეო ცოდნას, ხელსაქმეს, პოეზიას, ბავშვების აღზრდას და ყოველივე ხეობრივ-გონებრივი სიფაქიზს, რაც შეეფერება ნამდვილ აღზრდელ დედებს...

უსურვით ახალ საზოგადოების წინსვლა და მ. მოთავეებს—მეტი, ენერგიული შრომა.

აქვს წიგნარელი.

გამგებება რამე. მართალი, ახალი კომისია ამოირჩიეს მ. იოსებ ოცხელის თავჯდომარეობით და ჩვენ გვეგონა რომ ჯეროვან უფროდებს მივაქცევდა ახალი კომისია ბიბლიოტეკის საქმეს, მაგრამ ავგერ მეორე წელი გავს, და მხოლოდ ერთხელ კვირადათ სხდომა, რომელზედაც დადგინეს, რომ შემოღებულ იქნეს „ქართონის სისტემა“, როგორც ეს დიდს სატიტო ქალაქში სწარმოებს, გადღებულ იქნას ამისთვის ორი ათასი მანეთი. შესწყდეს წიგნების გაცემა სამი თვით პირველ ივნისიდან პირველ ექვსისთვის. დადგინებულა წარდგენილ იქნა საბჭოს ერთ-ერთი სხდომაზე, როდესაც იხილავდნენ ქალაქის წლიურ ხარჯთაღრიცხვას. ქალაქის გამგეობამ უსახრობის გამო კომისიის დადგენილება არ დაამტკიცა.

ხმონებს საკვირველთ დარჩათ, როცა გაიგეს, რომ სამკითხველოს ქონების რაოდენობა აუწერელია და არ ვიცით რამდენი მანეთის ღირებულებას შეადგენსო. მას აქვთ ეს დადგენილება დადგენილებით დარჩა და მის განხორციელებას არა ემშობა რა. ორი თვე უკვე გავიდა მის შემდეგ, რაც ბიბლიოთეკიდან წიგნების გაცემა შეწყვეტილია და ეს იმ დროს, როდესაც მოწვეუე სამითვის მაგირათ წრეულს ხუთ თვეს ისვენებს და უსახმით არის. აი, ამ დროს მოუსწეს მას სულერი საზოგადოება გაკეთებთან არა ზრუნავს ასეთი უნდა საზოგადო საქმიანობა.

მოქალაქე სეფე.

საპროლეტარიატო

3 აგვისტოს, საღამოს, სათ. ან. ბანკის დარბაზში გაიმართა კრება, რომლის მიზანია ქართული სასწავლებლების გახსნა გაგრესიკელებს. კრებამ თავმჯდომარეობა არჩია თ. დ. მეტი ფაღავა და მდონათ ბ. ნ. პეტრე ყოფიანი: თავმჯდომარე მ. გ. ა. ნ. საზოგადოებას კრების მოწვევის მიზანი: „განათლების სამინისტროს ახალდამოცემულ კანონის ძალით, — განმარტა მან—თითოეულ ვერს უფლებდა ეძლევა განსწავლა კერძო სასწავლებელი, სადაც ყოველივე საგნები ისწავლებიან გრავნული ენაზე, მხოლოდ რუსული ენა, რუსეთის ისტორია და რუსეთის გეოგრაფია კი— სახელმწიფო ენაზე იქნება. ანაბრა, ჩვენც, ქართველებს, უფლება გვაქვს ასეთი ახალი ტიპის სასწავლებელი გავხსნათ და განათლება გავავრცელოთ სამშობლო ენაზე, რაც, რასაკვირველია, ყველა ერთ-ერთი უფრო სახერხისა და ცოდნის შექმნასაც მიეცემა მკვიდრი საფუძველია და სხ... კრებამ ერთხმად მოიწონა ეს აზრი და შეუდგენ საზოგადოების მოწვევ-

ქალაქის ბიბლიოთეკა

არა ერთხელ დაწერილა განთქმა ქუთ. ქალაქის ბიბლიოთეკის შესახებ, მაგრამ ჯეროვანი ყურადღება არავის მიუქცევია, განსაკუთრებით კი იმას, ვინც აი მის სტუმრებს განაგებს.

აგერ ოცდა მეექვსე წელიწადია, რაც ბიბლიოთეკა არსებობს, ხელიდან-ხელში გადადის. ერთი გამგეობა-მეორეს ცვლის და თავს არავინ იწყებს, რომ გავიოს და ავლა-დიდების არის, რა ქონება აქვს, ან რამდენი ყურადღება-გაზეთი და წიგნი მოაიპოვება მის წინანსაკვიში? საშუალო ის არის, რომ ბიბლიოთეკის ქონების რაოდენობა ჯერაც აწერილი არაა. სხვას რომ თავი დაეანებოთ, ქალაქის გამგეობამ იცის რომ აქვს სამკითხველო, რომლისთვისაც ყოველ წლიე სისტემატურათ განსაზღვრულ თანხას სტებს. ყავს აგრეთვე საბიბლიოთეკო კომისია ამოჩრელი, მხოლოდ მისი არსებობა ქალაქებზე თუ არის აღნიშნული ფორმალურათ, თორემ მისი მოქმედების შესახებ საზოგადოებამ იმდენათ იცის, რამდენათ შეჩინური ენის

პასუხათ შინაე მღვდელს.

ინფრეთის სასწავლო და საეკლესიო მსახურთ სამარხი კასის შესახებ.

(დასასრუდა ახ. „სამშობლო“ № 151).

ინიციატივა ხსენებული სამარხი კასის გახსნის იმერეთის სასწავლოების კრებას ეკუთვნის და მხოლოდ ამ სასწავლოების ინტერესს შეადგენს მისი გახსნა-არსებობა. მთავრობის ინტერესი კი არის, რომ იგი სულ არ არსებობდეს, ვინაიდან მისი არსებობა მექათა შრომისა და საქმიანობას უმტებებს მას. აქედან ლოიკური დასკვნა გვიკარნახებს, რომ შემცდარია ის აზრი, ვითომც სამარხი კასი, ანუ მისი წესდება, სასწავლოებისათვის თავზე მოცხვილი მთავრობას. თქვენ კარგათ უნდა გახსოვდესთ, რომ სამკითხველი სამარხი კასის გახსნას აღიძრა სასწავლოების კრებაზე, გარემუ მთავრობის წინადადებისა, და იმევე კრებამ შეიმუშავა პროექტი იმ კასის

ლამ ნათლიანა, სქელს დილის ნისლიში მოხუცი დედაკაცები თავის თებში მიმოდიან. ისინი ძირელი იფუთა ყდიან ცხელ ხახვიან სუპს და შვს ყავას. გადარბევ სპქაროთ ერთს კიქას და ესალმები ამხანაგებს. „ბრარ! რასიცევა დღეს! სინესტე ტანს ზრინავს!... ხომ არ გავიგონით ზარბაზნების ხმა? და სხვა.

საყვირს დატყრეს. სახელო ბანაკი იდვიძებს. ყველანი გარეთ გამოდიან ნამძინარევი თვალებით და უცნაური ტანის-სამოსით. ერთს ფართო მუზარათი აცვიო და ყალიბანი პირში ამაყათ მიდი მოლდის, მეორეს წამოუხანას დიდი საბანი, საიდანაც მარტო თავი მოუჩანს.

შოტლანდიის შალი, ამერიკის რუხინის პალტო, ისპანიურთ მოგდებული პლაჸჩი, ყველა ერთად თავ-მოყრილია. ამასთან როგორი სახეები! დადილი, უძინარი ნახევარი საათის შემდეგ ყველანი გამოცოცხლდებიან, დაქრეს თუ არა ბარაბანს მზიარულით გაუღვენ დიდებულ ქალაქის ზახს. არაოდეს სახელო ინსტრუქციის მეტი პატივი არა ჰქონია და არაოდეს ისე არ გაუშასხრებიათ, როგორც ეროვნული გვარდია. ალყის პირველ დღებში დაიწყეს ნადირობა პრუსიულ ჯაშუშებზე. უნდა იცნობდეთ პარისს, რომ გაივით, თუ როგორი უკიღრესობამდ შეუძლია მიდწლის რომელიმე აზრმა ამ ანუხუხუხებულ მცხოვრებათა გულში, რომელთაც მთელი გრძნობა უღუდს და მზათ არა ორთქლივით მზუილით ამოსახებთათ.

ორი კვირის განაგლობაში ყველანი ჯაშუშებზე ფიქრობდენ ყველაღა ჯაშუშები ელანდებოდათ ზე მანისიგოიეს უახლოვდებოდა. იქნოდენ ვისაც კი წააწყდებოდნენ სულ უბრალო მიზეზების მიმო, იტუნა-ღდებდნენ საპატიო პირებს ვიყვანდენ მხალბოელ პოლიციის უბანში, სადაც დაამაწყმედენ მათ ვინაობას და შემდეგ ბოლშით გამოისტუმრდენ. დაიქრეს ამხანაგი ლომონი მიუხედავთ მისი გარეგნული შეხედულობის სრული სიმშვილისა.

ამბობდენ, რომ თვით გენერალი ტროტსკი დატუსიდა საზღვარზე გადასულმა ეროვნულმა ეროვნულ გვარდისამ, რომელზედაც ბეგრს იტინოდენ.

ბრალი მისი, ვინაც ელზასიელი აქცენტი ლამარაკობდა! მას იმ წამსვე დაიქრდენ.

ჩვენ სიერეს ეს ერთი კარგი მხარე აქვს, რომ ის ხანმოკლე და ეს შპიონაიც მალე გაქრა და თუ ნამდვილ ჯაშუშებს ისე სხვას არავის დენდიდენ. ეგ საზოგადოარი არამზადდები კი იმ საბანით, რომ საზოგადოების ვალიოდეს პარიზიდან, ავესებდენ ტომრებს ჩვენი ვაზეთებით და მიჰქონდათ მტერთან. ამდენ დაქრილთ შორის იყენენ, თუ არა პრუსიელებიდან მოსცილებული ჯაშუშები, ნამდვილი გამტკებლები—ამის თქმა მიჭირს. ეს კია, რომ გარდა გარტის პროცესისა ამ კუშმარტი ჯაშუშისა, რომელიც დახვრტიეს ალყის წინა დღებში, არც ერთი სხვა არ დაუსჯიათ. აქედან ცხადია, რომ დატუსალდებულთა წინააღმდეგ დიდი სამუთები არა ჰქონდათ რა.

გარდა ამ ხანმოკლე მანიი კიდევ სხვა ორი დამახასიათებელი ნიშანი იყო ალყის დღებში, რომელშიც ბოლოს ავთამყოფური ხასიათი მიიღო. პირველი—სრული მოწყვეტა პარიზისა, სადაც არავითარი ცნობა არ მოდიოდა. პარიზი, სადაც თავს იყრიდა მთელი მსოფლიოს ამბები და საიდანაც მიედის დედამიწის ეფინებოდა, დღეს ეს პარიზი გარკვეული იყო. აქ არ მოდიოდა არც ერთი ვაზეთი, არც ერთი უკრიერი.

საფოსტო უწყებამ ვაგზებზე აგენტები, რომელთაც პრუსიის საზღვარი უნდა გაველოთ და მოგტანათ კორესპონდენციები, მაგრამ არც ერთი უკან არ დაბრუნებულა. ელჩებიდან სამა დასტოვეს პარიზი: ინგლისისამ, ავსტრიისამ და რუსეთისამ. დანარჩენი დარჩა და მიმართეს პრუსიის უმთავრეს შტაბს, რომ მიეცათ მათთვის საშუალება თავისუფლათ მიმართვისათვის თავიანთ მთავრობასთან, რაზედაც

მისმარკმა ბრიყულათ უპასუხა, რომ მათ წერილებს გაუშვებენ, მხოლოდ იმ შემთხვევაში როცა ისინი გახსნილი წაკითხული და კანცლერის ბეჭედ დაკრული იქნება. ასეთი თავხედი პასუხი აშკარათ ამტკიცებდა, რომ მის სურდა პარიზის დიდი ციხეთ გადატყვევა. ყველა ამბით ჩვენ ვაკვირდებოდი და აღმფთვებელი ვიყავით. შედეგი რომელსაც მტერმა მიდწია ჩვენს მოფიქრებებს აღმეტებოდა. რამდენჯერ გვითქვამს, რომ პარიზი არის დიდი ლაბორატორია კაცობრიობის აზროვნებისა და თუ ის თავის მუშაობას შეაჩერებდა ამით მთელი მსოფლიოს მექანიზმი უნდა შეჩერებულიყო. ესლა კი დადგადრო, როცა უნდა შევგარებოდით იმ აზრს, რომ ჩვენ დედამიწის გულს არ წარმოვადგენდით და თუ პარიზი მოსწყვდებოდა დანარჩენს ხალხს, დედამიწა ჩვეულებრივ განაგრძობდა თავის გზას მისი განაშენი და კაცობრიობა მოქმედებდა და აზროვნებდა. სამწუხარო აღმოჩენა იყო!

ეგროპა ზე ამერიკა მშენიერათ აიტანდა უჩვენობას; ჩვენ კი, ჩვენ მთელი მსოფლიო გვავლდა და როგორც მეზღვარნი ზღვაში დაკარგულნი ეგერ ველოდით ჩვენ ცნობას თუ რას შეგვიდა დანარჩენი საფარანგებო? ეს დიდი საჭირო საკითხი იყო, რომელზედაც პასუხი არა გვექნადა.

ალყის წინა დღებში მთავრობამ გაგზავნა ტურში სამი თავისი წევრი, რომ გამოეყვით დეპარტამენტში ენტუნაში, მაგრამ ჩვენ ძრიელ ცუტა იმედი გვექნადა, რომ ისენი შესძლებდენ ამ მძიმე მისიისა. ესინი იყენენ ორი მოხუცი გლეზ ბიზუანი და კრემიე ცნობილი თავინათ გულწრფელობით, მაგრამ მოხუცებულობით ძალ-ღონე ჩაწყვეტილი. როგორ უნდა შეესრულებინათ მათ ასეთი დიდი საქმე? ამის იმედი ჩვენ ძრიელ ცუტა გვექნადა!

გვაცნობეს, რომ ტიერი თავისი ვრცელებით გამოცდილობით და დიდი ავტორიტეტით გამგზავნა წინადადებით ეგრო-

მოკლე წესდებისა, რომელიც წარდგინდა საქართველო იმერეთის სინოდულურ კანტორაში დასამტკიცებლად. მოგხსენებთ ისიც, რომ ხშირად სახელმწიფო საბჭოს და სათათბიროს პროეტებიც კი არ მტკიცდებოდან მთავრობისაგან სრულიად უცვლელად და შეუმუშავებლად— რა გასაკვირალია, რომ სასწავლოების კრებაზე, უცხათ შეხანხლული პროეტის საბარხი კასის წესდებისა უცვლელად და შეუმუშავებლად არ დაამტკიცა. ამისთანა შემთხვევაში საქარობა, რომ პროეტის შინაარსი მის სათაურს უღრიდეს და იგი პროეტებ არც ერთ თვის მუხლში არ ეწინააღმდეგებოდეს საზოგადო კანონებს. თუ ასეთი პირობა არ არის დატული პროეტში, იგი უცვლელად არ დაამტკიცდება. ეს ნაკლი მოუწახებს, სხვათაშორის, სასწავლოებისაგან წარდგენილ წესდებს და შემდეგ შესწორებისა, დაამტკიცეს. შესწორება კი მდგომარეობდა იმაში, რომ სამარხი კასის წევრებმა ჩათვალეს სასწავლო საეკლესიო მსახურნი, როგორც შტატში მყოფნი, ისე შტატ გარეშენი; მათი ცოლები და საერო უწყების მოსამსახურენი კი კასის მონაწილეობისაგან გამოირცხეს, ვინაიდან ამას მოითხოვდა წესდების სათაური; ანუ ზედ წარწერა, რომელიც თვით სასწავლოების კრებისაგან იყო შემუშავებული. ყოველ შემთხვევაში აქ საშიშროა არა არის რა; კასის დამაარსებელ მონაწილეთა კრებას ყოველთვის შეუძლია თავისი კანონიერი სურვილის დაკმაყოფილება მოითხოვოს, რომელიც სურვილიც დაკმაყოფილებდა კიდევ, რასაკვირველია, იმ წესით, რომელიც თვით კასის წესდებაში აღნიშნულია და არა სასწავლოების კუნძალის საშუალებებით, რომელიც წესდების და კანონის მაგიერობას ვერ გასწევს.

სასწავლოების კრების ტურნალი 1914 წლის 1 თებერვლიდან № 27, სადაც გადატრით სწერია: „Уставъ кассы пріянятъ“—ცხადთ მოწმობს, მას, რომ ის წესდება, რომლითაც გაიხსნა და მოქმედებს ხსენებული კასი, სასწავლოების კრებისაგან იყო მიღებული. მხოლოდ ამისა გარეშე დადგინდა შუამდგომლობა მთავრობის წინაშე შესახებ შიას, რომ 1) სამარხი კასის წევრებთ მრლებულნი ყოველი იყენენ ადგილობრითი სანგარტიო კანცლერიის მოსამსახურენი, 2) კასის მონაწილეობადან გამოირცხათ ყოველი სასწავლო და საეკლესიო მსახური, რომელიც კასის წესდების დაამტკიცების დღეს სამსახურში აღარ იყო, 3) ნახევარი სა-

პის სხვადასხვა კაბინეტებთან; რომ ის ჯერ ლონდონში ჩავა, მერმე პეტროგრადში და იქიდან ვენიდან და ფლორენციიდან დაბრუნდებო ტურში.

რა გამოვიდა ამ მოგზაურობიდან? რა შედეგი მოიტანა ჩვენი ელჩის მოლაპარაკებამ? ჩვენ ისე გვიყვარდა სხვადასხვა იმედებით ნუგეშობა, რომ გგრწამდა ეგროპელი კალაოცია ძლევა მოსილ პრუსიის წინააღმდეგ.

განსაკუთრებთ დიდი იმედი გვექნადა რუსეთის, ჩვენ ვფიქრობდით, რომ ის ნათლათ ხედავდა თავის ინტერესებს, რომ მას არ შეუძლია არ ეწინაოდეს პრუსიის ძლიერების, რომელიც ერის დღეს მას მოსთხოვს მის ნემეტურ პროვინციებს და თუ რუსეთი უარს ეტყვის ის ძალით გამოსტაცებს მას. ჩვენ ვფიქრობდით, რომ კავშირი კიდევ უნდა მომზადიყო ჩვენსა და რუსეთს შუა და ვანგარიშობდით თუ რამდენი დრო დასჭირდებოდა რუსეთის ჯარს ბერლინში ნისაღწევით, რომ ჩვენს მტრებს მიებრუნებინათ თავისი ჯარი ახალი მოწინააღმდეგეს მიმართ. და როგორი იყო ჩვენი აღმფთვება, როცა ყველა ამეგზე არაფრის გაგება არ შეგვეძლო.

ამის გარდა, თითოეულს ჩვენგანს კერძო მწუხარება გვექნადა და ეს ყველაზე უფრო სასტიკი იყო. ჩვენ გავზავნეთ ჩვენი დედები, ცოლები და შვილები ზოგმა საზღვარ გარეთ, ზოგმა ნორმანდიის ნაპირებზე, ბრეტონში, და შიდა საფარანგეთში, ალყის არავინ არ მოელოდა და მათ გავატანეთ მხოლოდ რამოდენიმე დღის საკმარისი ფულები. რა სჭირდათ გლამათ? როგორი ვანუგეშობა, დეამშვიდოთ ისინი ჩვენს შესახებ?

პარიზელი მასხრობა ყველას ეხებოდა, დასცნობდა ძალდაუტანებელი გესლით ყველაფერს, თვით ალყის დიდს უქედურობასაც, მხოლოდ ამ მწუხარებას კი იგი ყოველთვის პატივს სცემდა და არ ეხებოდა.

აქ მას ენა უწყდება, რადგან სიცილი ტირილზე გადავიდა. პარიზი სასეე იყო

მარხი შეწყობისა მიცემული კასის წესდების ვარდაცვლიების დროს, 4) ანაბრაში კასის დაბეჭდილი იყო ცალკე ბროშურებით, ან ანუხუხუხებით, რომში და არა საქართველოს საეკლესიოს სამხარებელში, ანუ შეწყვეტილად; 5) კასის წესდებაში დამტკიცებულ იყო სინოდული კანტორისა და ეპისკოპოსის უფლებით, უშვიდეს სინოდში წაუვლელად. 6) კასის სამართელოს მიერ თითო შაური თვითელი კასის წევრისაგან თითოეულ გარდაცვლიებაზე, საიდგანაც ვითომც, წელიწადში შესდგებოდა მაინც და მაინც 500 მანეთი. მაგრამ ეს შუამდგომლობა, რომელიც უშვიდეს სინოდისაგან დამტკიცებულ და სასწავლოებისაგან მიღებულ კასის წესდების მოქმედებას არ აჩვენდა, მთავრობისგან უშუაოდებოთ დარჩა.

რაც შეეხება სამარხი კასის გამგეობას და სარეგულირებო კომისიას, ესენიც იმავე სასწავლოების კრებისაგან იყვნენ არჩეულნი და დანიშნულნი, რომელშიც კასის წესდება მიიღო; მაგრამ საქართველო იმერეთის სინოდულურმა კანტორამ, სადაც სასწავლოების დამდგენილება წარდგინდა, თავისი უქაზით წარსული 1914 წლის 8/10 ივლისის რიცხვიდან, № 15079, ხსენებული სამარხი კასის გამგეობის და სარეგულირებო კომისიის დანიშვნა ამ კასის თავდაპირველად გასახსენებლად და მოაწერა სასწავლო და დავალო იმერეთის სასწავლო მთავარს, რომლის პირად შეხედულობაზე იყო მიჩნეული ამ გამგეობის წევრების არჩევაც, მიუხედავთ ამისა ყოველად სასწავლო იმერეთისამ ხსენებული კასის გამგეობის და სარეგულირებო კომისიის წევრებთ მათი კანდიდატურით და დანიშნა ყველა ისინი, გარდა ერთისა, რომლებიც არჩეულნი იყვნენ უკანასკნელი ეპარქიული სასწავლოების კრებისაგან. ერთი წევრის თანამდებობა კი და სახელდობ ზახინდარობა კასისა მისმა მეუფებამ მიიღო იმერეთის საეკლესიო სახინანდროს. გამგეობა ღრმად დარწმუნებულია, რომ ამ ერთი წევრის ამ რიგათ დანიშვნა მოხთა არა სასწავლოების უფლებათა გასანთავებლად, არამედ საქის სიადვილისა და უმჯობესობისათვის. გამგეობას შეადგენს 4 წევრი და სამი კანდიდატი, სარეგულირებო კომისია კი შედგება სამი წევრისა და სამი კანდიდატისაგან.

აი ამ ცამეტ წევრთა რიცხვში მხოლოდ ერთი ურევია დედამთავრის შეხედულობით არჩეული და დანიშნული, რომელსაც კასის წესდების მეთორმეტე მუხლის ძალით, შეუძლია სულ არასო-

ქრიეებით. ღამე როცა სათელს გამოართმევენ მეკარეს ვიციხეობდენ:

— წერილი არ მოსულა?

— არა, monsieur, არავითარი წერილი—უპასუხებდა მეკარე.

დიდხანს არ წაიშლება ჩემი ხსოვნიდან ერთი შემთხვევა, როცა მე ვსადილობდი სამ პარიზელებთან, რომელნიც დიდი სკვებტივები იყვნენ. სადილი ცუდი იყო და ჩვენ ვხუმრობდით, როგორც სადილზე ისე ალყის სისასტიკეზე, საერთოთ ჩვენ ნამალადვე მზიარულ გუნებაზე ვიყავით.

ოთხი ნახევრის სიშორით ჩვენზე ცალკე სუფრაზე სადილობდა ერთი მოხუცებული, მის პირდაპირ იჯდა ახალგაზრდა ქალი, რომელსაც გვერდით მ—4 წ. ბავშვი უჯდა. ის ტიტკებდა თავისი წლოვანების გულუბრალოებით, დანიხა ჩვენს სუფრაზე მსახლი, თუ არა სთხოვა დედას მიეცა იგი მისთვის. ერთი ჩვენიგანი ადგა, მიადგა მათ სუფრას; მთიხდა ბოლიში დედის წინ, ბავშვს მსახლი მიაწოდა და აკოცა. როცა ის დაბრუნდა ჩვენთან თავლები ცრემლით სავებ ჰქონდა; თუმცა მის დაშლისა გულით სტილობდა. ჩვენ ოთხივე ავტირდით, დავლენით სინებზე თავი, სიტყვის ამოუღებლათ. არ შეიძლება არ აღინიშნოს ის, თუ რა ცოტა მოსაზრება ჰქონდა მთავრობას ამ შემთხვევაში. ბევრი კარგი სურვილები და აინათარი ორიგინალობა, დიდი ხნის სიგიჟანის შემდეგ, მოიფიქრეს ესარგებლათ პავრის ბურთით. მათ ვაბამდით წერილებს და ვუშვებდით ბედის ანაბარათ. ესლაც არ ვიცი რა მოუვიდა მათ და იმ წერილებს, რომელიც მათ მივანდევთ.

დიდი ხნის შემდეგ, როგორც იქნა მთავრობამ საფოსტო მტრელების წყალობით მოგავწოდა მცირე ცნობა, სადაც გადახვეწილ ჩვენი ძვირფასი ხალხისაგან, მაგრამ დიდი არ იყო იმათი რიცხვი, ვინც გააბედნიერა ფართოსანმა მფეოსტეებმა.

კატა მიქელაძე.

(შემდეგი იქნება).

დაბა-სოფელი.

შხაგანა (ქვემო რაჭა). სოფ. შხაგანა შედგება 5 ნ-ტი კომლისაგან, მათში ჩვიდ-

დეს არ დავსწრის გამგეობის სტრომბე, რადგან ამ უკანასკნელის ვახსნი და

ქმნება ისეთი ვინმე, რომ თავის კუთხის ყურადღება მიექცოს. უფრო მდევ-

დეს უკუნიუს უკუტურას, ქეთუას და კარტ ნარდის თაშის. როგორც წარადი

ქეთის დარბუღ 7 მ. ქართუელთა მ. ვ. კ. გ. ქეთისის განყოფილება 1 ცლი წიგნი 1 მ

ქარგი, სალი ბუნების შვილი სწავლა-განათლების მისწრაფება თან დაჰყოლიათ;

აქედან ცხადზე უცხადესია, რომ გამგეობის წევრების არჩევაც და დანიშნაც

როგორც სულ ყველგან, ლენინშიაღ ამ ბოლო დროს მეტად ვაგრძელდა ში-

ბატონო რედაქტორ! უმორჩილესად გთხოვთ, თქვენი გასკოის

სრული იმედი გვაქვს; ქართუელთა შორის მრავალნი აღმოჩნდებიან კუკუკეთიანი პარ-

შეუდგენ სოფელები დიდი და პატარა, საკუთარი შენობის შექმნას სკოლი-

თქვენ წერილში აღნიშნულ 600 მანეთს წესდება კასისა არ იხსენიებს. იქ

12 ივლისს, სოფელ უტერის გულესი-აზე მამასახლისმა ყრილობა შეყარა.

სამშობლო "ს სამუალებით, უდრესი მადლობა გამოხატულია ს. შრამის უფასო წიგნ-

სრული იმედი გვაქვს; ქართუელთა შორის მრავალნი აღმოჩნდებიან კუკუკეთიანი პარ-

ქმათა ყორყოლაძეების მებასიაში

(ქუთაისი, მიხეილის ქუჩა, საკუთარი სახლი)

ვიღაზულია დიდალი

საანის გასაქმებული „სოდა“

აქვე იყიდება ეოვედგარი ბაკალიური საქონელი. ფესები ყველასკედ სოდაიერბა როგორც წერილობ, აგრეთვე ნარდათ.

1 მანდილან მ. თაილისში ბანისნა შუხრალ-გაუთიშის კანტორა

„გ ა ნ ა თ ლ ე ბ ა“

ყურყურებით აგენტებს გაეზახუნება შემდეგი გასკოები: „სამშობლო“, „თანამედროვე“

ლია წერილი

აბსუხად ბ. ძირილი მოსაზრების.

ბატონო კირილე! წავიკითხე თქვენი ღია წერილი, მითაყრებუდა გას. „სამშობლო“

შხაგანაში წიგნის ძალიან გააფუჭა მოსაგალი და დაბოცა ფუტკარი სტრუქამ,

როცა საღვდლოების უფლებას იხსენიებთ, აღბათ სახეში გაქვთ ენარქიალურ

რამიო უმ-ქმ.

ბ. ჩხბა. (სახეგრის რაიონი) ეს სოფელი დაშორებულია სახეგრებზე 2 ვერსის

როცა საღვდლოების უფლებას იხსენიებთ, აღბათ სახეში გაქვთ ენარქიალურ

ბატონო კირილე! წავიკითხე თქვენი ღია წერილი, მითაყრებუდა გას. „სამშობლო“

შხაგანაში წიგნის ძალიან გააფუჭა მოსაგალი და დაბოცა ფუტკარი სტრუქამ,

როცა საღვდლოების უფლებას იხსენიებთ, აღბათ სახეში გაქვთ ენარქიალურ

თ. მთავრიშვილის და ამხ.

წიგნისა და საკანცელარიო მალაჩიას ამა 1915/16 სასწავლო

წლ. დამაზადებული ამხს ყოველნაირი

ქართული და რუსული ღვაწელი წიგნები,

გეოგრაფიული ატლასები და კარტები და აგრეთვე საკანცელარიო ნივთები: რვეულები, კალმები, კარანაშები, კალმის ტარები, საწერი და ფოშტის ქაღალდი

აქვე იყიდება საშაფრილო და სახალხო წიგნები, ყველა ახალი ძართული და რუსული ლიტერატურული ნაწარმოები და სხვ.

თბ.

სადაზურ ხანისილი („ხანისი ვოლონი“) ტიპოზუსის რაინის

გვ. ვიოზა.

სამკურნალო აბანო

პ. ვ. მოლოაძის.

ვაუწყებთ პატენტებულ საზოგადოებას, რომ 1 მაისიდან ბანის-ნა მარგონი. ეს წყალი როგორც გამოკვლეულია, კურნავს

ლიჩხუმი. საზოგადოათ, როგორც მეთხველს საზოგადოებას მოგვსენება, ლენინში ერთი

ამით ათავებს გამგეობა თქვენი წერილის პასუხს: ხოლო სამარხი კასის წევრ-

წერილი რედაქციის მიმართ.

ბატონო რედაქტორ! უმორჩილესად გთხოვთ ამ წერილს 'დათო-

საზოგადოათ, როგორც მეთხველს საზოგადოებას მოგვსენება, ლენინში ერთი

ამით ათავებს გამგეობა თქვენი წერილის პასუხს: ხოლო სამარხი კასის წევრ-

სამსონ ჩიქოვანი.

წერილი რედაქციის მიმართ.

ამით ათავებს გამგეობა თქვენი წერილის პასუხს: ხოლო სამარხი კასის წევრ-